ANUL IX No. 1058 ANULAT PAGINI 6 LEI Miercuri 18 Mai 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

CRONICA

„Grupări puternice"

In numărul trecut al ziarului am publicat un interview cu d. dr. Leucuţia. D-sa a fost cât se poate de rezervat în declaraţii. Cu modestia şi sobrietatea ce-l caracterizează, a dat o formulă simplă unor adevăruri, cari pentru alţii ar fi fost terenul celei mai întortochiate retorice.

Intr'un cuvânt, preşedintele Rombolului a spus: „cu cât vom avea grupări mai solide cu atât footballul nostru va fi mai puternic".

Un adevăr sănătos, care reprezintă cea mai fericită ideie călăuzitoare pentru federaţia noastră.

Nu ştiu cum, dar parcă până acum nu aceasta a fost ideia ce-a călăuzit pontifii noştri. Priviţi uriaşa activitate ce s'a desfăşurat în federaţia de football, reluaţi cele mai importante acte din viaţa federală, cercetaţi evoluţia legislaţiei federale şi veţi conveni cu mine, că nu ideia preconizată de d. dr. Leucuţia, a servit de călăuză.

Iar acum şi poate mai târziu — dacă politica federală nu se va schimba — se va vedea câtă dreptate am avut, subliniind necesitatea de grupări cât mai solide.

In definitiv, juridic, federaţia nu este destinată decât să apere interesele grupărilor, să le coordoneze efortul, să administreze colectivitatea lor, în interesul propăşirei footballului.

Sportul cu balonul rotund, nu va căpăta proporţiile dorite de toţi, nu va avea amploarea meritată şi nu va avea forţa de aiurea, până când ţara noastră nu va antrena grupările pe pista desvoltărei şi consolidărei. O echipă naţională bunicică, o federaţie cu vistieria plină, doi trei Bodola şi zeci de competiţii anachronice cu nevoile progresului, nu înseamnă nimic. In schimb, cât mai multe grupări cu antrenori, cât mai multe grupări proprietare de terenuri bine amenajate şi cât mai bogate capabile să asigure contactul cu echipele străine înseamnă totul. Exemplul Italiei, Elveţiei, Austriei şi altor ţări ilustrează afirmaţia de mai sus. In Italia nu există decât o singură competiţie oficială, maximum cinci matchuri internaţionale pe an şi Federaţia se mulţumeşte cu strictul necesar. In schimb, ultima statistică arată că Italia găzdueşte 80 de antrenori străini, Ambrosiana are o avere de multe milioane şi footballul peninsular este în mare progres.

Toate acestea pentrucă în Italia, Arpinotti, Zanetti şi Mauro, luptă de ani de zile pentru consolidarea grupărilor, singura garanţie de progres. In Elveţia la fel. In Austria beneficiul anual al federaţiei, este *destinat amenajărei terenurilor de club*. De ce? Pentrucă austriacii ştiu c'au ajuns unde sunt, datorită forţei grupărilor, cari bogate fiind şi-au permis angajarea celor mai scumpi antrenori englezi ca: Jimmy Hogan, Hunter sau Richardson.

In ţările deci, unde footballul a progresat, unde footballul e o forţă, federaţiile respective au practicat politica, preconizată de d. dr. Leucuţia.

Din nenorocire, până acum, la noi, principiul grupărilor puternice n'a servit de busolă federală.

Parcă dinadins s'a lucrat astfel, încât am ajuns în situaţia că nu putem cita o singură grupare consolidată.

In toată ţara românească nu există nici un antrenor, în toată ţara nu se poate cita o grupare proprietara unui adevărat teren de sport, în toată ţara n'avem un club care să-şi fi asigurat agrenajul încât lipsit de „mecena" să poată trăi.

Ştiţi cu toţii de ce. In primul rând grupările noastre sunt prada unei fiscalităţi fără pereche în Europa. Unei fiscalităţi imorale căci taxele se percep şi când organizarea e deficitară. Apoi, mult prea multe competiţii şi probe oficiale, de o utilitate relativă, răpesc grupărilor, termene ce le-ar putea întrebuinţa pentru contactul cu echipele străine.

In schimb, ne mulţumim că avem un număr limitat de Bodola sau Cocis, cari din când

M. BEILIS

(Continuarea în pagina III-a)

Calendarul naţional

Perspective noui

Este indiscutabil că în Balcani, footballul românesc şi-a statornicit un prestigiu admirabil.

Ne-am disputat câţiva ani întâetatea cu Jugoslavia. Victoriile au rămas când deoparte, când de cealaltă. Şi când, spre sfârşitul antagonismului acesta care înteţea la fiecare 10 Mai, cea mai palpitantă partidă de football din ţară, superioritatea ameninţa să rămână de partea noastră, ne-am trezit deodată fără adversar.

Cenzorul de totdeauna al tentativelor noastre de afirmare, se evaporase.

L'am mai întâlnit apoi în drumul spre Montevideo, şi în «Cupa balcanică». Şi de atunci, nimic nu ne-a mai apropiat.

România a rămas să-şi verifice superioritatea asupra... Bulgariei, asupra Greciei sau a Turciei, iar Jugoslavia şi-a căutat adversari noui în Franţa, în Portugalia şi în Spania.

Pe târâm football-istic am întrecut pe Sârbi. Sub raportul orientărilor însă, am fost depăşiţi.

Fiindcă, oricât ne-ar gândila victoriile asupra aceloraşi adversari pe cari i-am mai învins de nenumărate ori, orizonturi noui mai puţin roze chiar, spre Apusul bătătorit de Sârbi ne-ar aduce infinit mai mult folos. Şi ca progres.. Şi, ca atmosferă.

Din acest punct de vedere însă, convingerile federale au marcat neîntrerupt o atitudine contrară. Ne-au chemat la intervale mai mari sau mai mici să populăm tribunele întregi, sau dărâmate, ale O. N. E. F-ului. Ne-au înghesuit şi ne-au pus să ne bucurăm că am învins iar pe Bulgari, pe Greci, sau pe Turci.

Şi fiindcă, la un moment, dat, au simţit nevoia unei schimbări de nume, ne-au adus pe Austriaci.

Din punct de vedere calitativ însă, nici-o noutate. Intre amatorii austriaci, cehoslovaci sau unguri şi cea mai bună formă a vechilor noştri adversari, nefiind o diferenţă prea mare.

Incât, de câţiva ani încoace, footballul românesc n'a făcut decât o cursă de Sisif, trecând peste un adversar ajungând la altul şi întorcându-se din nou la cel dintâi.

Programul anului acesta, înseamnează din acest punct de vedere, o evadare. Şi începând de la 29 Mai când vom tranşa o veche neînţelegere, cu Ungaria, ne vom îndrepta veleităţile spre Franţa şi spre Austria profesionistă.

Este fireşte un început.

Un început însă care marchează cea mai oportună orientare a footballului românesc, şi care chiar fără succese iniţiale, ne va aduce infinit mai mult decât o nouă victorie (senzaţională) asupra Bulgariei sau a Turciei.

LA ORDINEA ZILEI

ROMCOMITUL DISPARE

Evacuarea instalaţiilor din bulevard

Eri ni s'a confirmat o ştire lansată mai de mult, privind instalaţiile dela Romcomit.

In mod oficial se ştie ca Juventus şi C. F. R. vor fi evacuate, terenul fiind destinat construcţiei palatului administrativ C. F. R.

Construcţia aceasta, se ştie, va acoperi mai mult de jumătate din teren, singura porţiune care va scăpa neatinsă, fiind aceea pe care se găsesc terenurile de tennis ale C. F. R.-ului.

Nu ştim ce vor face grupările interesate, mai ales că n'au luat nici o hotărâre.

Pentru sportul bucureştean este însă o mare pierdere. Dispare un teren, care a găzduit o activitate din cele mai vaste, contribuind în cel mai înalt grad la formarea şi educarea publicului sportiv.

O mare pierdere greu reparabilă.

Cu atât mai profund este regretul nostru, cu cât dispariţia este consecinţa unui act al unei autorităţi de stat. O mentalitate deci, care se manifestă printr'un act profund nesportiv.

Se svoneşte, paralel cu ştirea aceasta destul de neplăcută, că Juventus va avea totuşi un teren.

Conducătorii grupării roş-albastru au început demersurile necesare şi nu este exclus ca chiar în imediata vecinătate a Arenei Venus, să se pună la dispoziţia Juventus-ului un teren care să poată deservi interesele sportive ale uneia din cele mai importante formaţiuni sportive din Bucureşti, şi ale sportului bucureştean în genere.

BOX

O reuniune italo-română la Milano

Bernasconi-Stamate pentru titlul european. — Spakow, Lucian Popescu şi Axioti contra celor mai buni boxeuri italieni

D. Ion Popescu, managerul fostului nostru campion european a primit o foarte interesantă propunere din partea lui «Pic-

GH. STAMATE

colo Ring» din Milano. Conducătorul organizaţiei pugiliste milaneze, intenţionează să pună pe picioare în cursul lunei Iunie la Palazzo delo Sport, o mare reuniune italo-română în care să figureze deopotrivă cei mai buni boxeuri români şi italieni.

STAMATE — BERNASCONI PENTRU TITLU

Clou-ul acestei reuniuni va fi constituit de matchul dintre Gh. Stamate recunoscut de curând challenger la titlul european şi Bernasconi, deţinătorul titlului continental la categoria cocoş. Această întâlnire, dat fiind faptul că va pune din nou faţă în faţă pe reprezentanţii Italiei şi României de data aceasta într'un cadru mai impozant, este menită să ia proporţiile unui adevărat eveniment.

Stamate, care va urca pentru prima oară scările ringului în vederea dobândirii unui titlu european va avea aşa dar prilejul să susţină cel mai greu şi totodată cel mai important match din carieră. Tratativele cu d. Buzdugan, managerul său sunt foarte avansate, aşa că se va putea şti chiar în cursul acestei săptămâni data precisă a disputei ca şi condiţiunile în cari va avea loc. E vorba ca reuniunea internaţională dela Milano să aibe loc la sfârşitul lunei Iunie.

AU FOST SOLICITAŢI MOŢI SPAKOW, LUCIAN POPESCU ŞI AXIOTI

Organizatorul italian, care cunoaşte foarte bine de aproape mişcarea pugilistă românească, a solicitat organizatorului român pe cei 3 aşi: Moţi Spakow, Lucian Popescu şi Gh. Axioti. Din aceştia trei, singurul Lucian Popescu şi-a dat adeziunea definitivă. Nu se ştie încă cine-i va fi opus dar este foarte probabil ca să-i servească de adversar Tamagnini, recentul învingător al lui Bernasconi.

FOOTBALL

A început răsmeriţa

Austria şi campionatul mondial

N'au trecut nici trei zile dela soluţionarea problemei campionatului mondial şi a şi început resmeriţa.

După declaraţia mai veche a Germaniei, care a anunţat abţinerea de la campionatul mondial, Austria adoptă o atitudine identică.

Intr'un interview acordat unui ziar vienez, Hugo Meisl a lăsat să se înţeleagă, că Austria se va abţine dela campionatul mondial.

In Italia, declaraţia aceasta a făcut o impresie penibilă. Cercurile autorizate italiene, lasă însă să se înţeleagă, că Italia va găsi argumentele necesare ca să determine o revenire a Austriei.

D. INGINER FISCHER VINE IN ROMANIA

Bucureştii va avea cinstea să fie vizitat, de unul din pontifii internaţionali bun prieten al footballului românesc.

D. inginer Fischer va prezida delegaţia ungară, care va însoţi echipa amatoare a Ungariei. Membru în comitetul de direcţie al Fifei, d. Fischer prezidează comisia externă din M. L. Sz.

NATAŢIE

Societatea Muntenia A CERUT LICHIDAREA JUDICIARA

Care este situaţia Strandului. — Contractul cu Uniunea va fi respectat

Am anunţat că Soc. Muntenia, concesionară exclusivă a Strandului, se găseşte într'o jenă financiară extrem de accentuată.

Cu toată criza aceasta însă, societatea concesionară şi-a putut respecta angajamentele faţă de U. F. S. R., plătind la timp rata contractuală.

In cât, deşi uzinele dela şosea cu o administraţie extrem de complicată şi costisitoare, din cauza limitării mijloacelor Soc. Muntenia, riscau să nu mai fie deservite cu promptitudinea din trecut, forul suprem federal nu putea să ia nici un fel de măsură.

SOC. MUNTENIA CERE LICHIDAREA

Contrar ştirilor din ultimul timp însă şi a aparenţelor pe cari plata la termen a ultimei rate către Uniune le transformau într'un roz de cea mai bună calitate, Societatea Muntenia a cerut lichidarea judiciară.

Ştirea este într'adevăr senzaţională. Peste situaţia şi aşa destul de neclară a Strandului, retragerea din arenă a vechiului concesionar, adăugând noui motive de îngrijorare.

De bine, de rău, vechiul concesionar a asigurat o activitate sportivă destul de susţinută la Strand. Ce se va putea face de acum înainte, este foarte greu de precizat.

CINE VA ADMINISTRA STRANDUL

Retragerea Soc. Muntenia ar fi trebuit să fie urmată, în mod normal, de trecerea Strandului în administraţia directă a forurilor federale. Faptul însă că vechiul concesionar şi-a putut respecta ultimul termen de plată, exclude această posibilitate.

Este aproape sigur deci, că Strandul va trece în patrimoniul creditorilor. Soc. Muntenia, care-şi vor acoperi astfel creanţele, în bună parte, din ultimul activ al societăţii lichidate.

Cel mai important creditor al Soc. Muntenia este o importantă Bancă din Capitală. Conducerea Băncii este hotărâtă să ia pe cont propriu administrarea Strandului. Cum însă, doi creditori particulari ţin de-asemeni cu orice preţ să participe la această administrare, nu este exclus ca începând din anul acesta chiar, uzinele dela Şosea să fie conduse de cei trei mari creditori ai Soc. Muntenia.

PERSPECTIVE

Aşa cum am spus, de bine de rău, activitatea sportivă a fost destul de respectată de fostul concesionar, care a dovedit o solicitudine peste aşteptările generale.

S'au realizat campionate regionale de înnot, întâlniri Bucureşti—Cluj. etc. Bazinele dela Strand fiind destul de des brăzdate de campionii celor două regiuni proeminente, ale nataţiei româneşti.

Ce se va putea face în viitor?

SOC. MUNTENIA A CERUT LICHIDAREA

Unei instituţii financiare, oricât de solidă, care nu s'a manifestat încă, nu i se poate face nici un credit sportiv.

Cu atât mai mult cu cât, contrar ştirilor cari au circulat foarte insistent în ultimul timp, Banca bucureşteană care intră în drepturile dela Strand ale Societăţii Muntenia, nu are nimic comun cu Banca pe care s'a sprijinit existenţa unui club de football depe Bulevard.

Aşa în cât, până la proba contrarie, noul administrator este de prevăzut că nu se va ocupa decât de partea comercială a chestiunei.

Asupra celor doi particulari cari vor completa lotul de moştenitori ai Societăţii Muntenia, de-asemenea nu se poate anticipa nimic.

(Continuarea în pagina II-a)

Note şi Notiţe

SCRISORI PILDUITOARE

Un cetitor, părintele unui elev al unui liceu din provincie, ne scrie:

«Direcţiunea liceului local a întocmit un nou regulament de organizare internă, pe care l'a adus la cunoştinţa elevilor în prima zi după vacanţa de Paşti. Printre altele, între două restricţii de frequentare a cinematografelor şi a spectacolelor imorale (reviste în turneu), elevii sunt înştiinţaţi că li se interzice sub pedeapsa eliminării, practicarea sporturilor de orice fel şi a footballului în special, care este dăunător... şi fizicului şi intelectului. Ca unul care am apreciat întotdeauna foloasele mişcării sportive, vă mărturisesc sincer că am fost neplăcut surprins de această măsură nelalocul ei. Intâi pentru că am văzut că permiţând şi încurajându-mi copilul să facă sport, rezultatele au fost contrarii celor enunţate fără control de direcţiunea liceului local şi în al doilea rând, pentrucă nu înţeleg cum profesorul de latină care dirigueşte şcoala poate cunoaşte situaţia mai bine decât cel de educaţie fizică. Au fost într'adevăr mulţi părinţi cari s'au bucurat la auzul celor hotărâte imediat după vacanţă, pentrucă în oraşul nostru de provincie mentalitatea este aceeaşi ca în cel din urmă trib din Africa. Cei puţini, cari şi-au dat însă seama de greşeala ce s'a făcut interzicându-se elevilor de liceu mişcarea în aer liber, au protestat. Zădarnic însă, pentrucă cei în drept ştiu una şi bună: sportul este dăunător fizicului şi intelectului».

Am reprodus numai un fragment din scrisoarea unui părinte îndurerat că i se interzice odraslei, practicarea sporturilor atâta vreme cât poartă şapcă şi număr la mână. Nu ne miră conţinutul ei, pentrucă nu e prima oară când ni se aduc la cunoştinţă chinezismele provinciale ale dascălilor reformatori. Ceeace ne miră însă şi cu drept cuvânt, este faptul că întâmpinarea ne vine direct din partea unui părinte, care se arată tot atât de îngrijat de cultura intelectuală a fiului său licean, ca şi de cea fizică pe care directorul nu vrea să i-o mai dea, dintr'o inspiraţie pur şi simplu trăznită. Eram obişnuiţi cu proteste semnate de cei direct interesaţi, cu jalbe adresate cui vreţi şi nu vreţi, dar niciodată nu ni s'a mai întâmplat să vedem atâta clar viziune la un părinte, a cărui concepţie luminată ar putea servi de exemplu tuturor acelora cari judecă tot atât de strâmt şi tot atât de alături cu realitatea ca directorul de liceu cu pricina.

Pentru noi a fost o agreabilă surpriză şi o notăm ca atare. Sa-

(Continuare în pag. II-a)